

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 26.4.2023
COM(2023) 241 final

2023/0137 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EF) nr. 1467/97 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Dette forslag indgår i en pakke og ændrer Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 af 7. juli 1997 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud¹ (den korrigerende del af stabilitets- og vækstpakten). Det ledsages af et forslag til erstatning af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker² (den forebyggende del af stabilitets- og vækstpakten) og et forslag til ændring af Rådets direktiv 2011/85/EU af 8. november 2011 om krav til medlemsstaternes budgetmæssige rammer³. Pakkens formål er således at reformere EU's finanspolitiske ramme.

I 2011, oven på erfaringerne fra den globale finanskrisen og statsgældskrisen i euroområdet og som led i den såkaldte sixpack, blev forordning (EF) nr. 1466/97 ændret ved forordning (EU) nr. 1175/2011⁴ og forordning (EF) nr. 1467/97 ændret ved forordning (EU) nr. 1177/2011⁵, mens direktiv 2011/85/EU blev vedtaget.

Artikel 17 i forordning (EF) nr. 1467/97 indeholder en revisionsbestemmelse, i henhold til hvilken Kommissionen hvert femte år skal offentliggøre en rapport om anvendelsen af forordningen, hvori den foretager en evaluering af i) forordningens effektivitet og ii) fremskridtene med at sikre en tættere samordning af de økonomiske politikker og en varig konvergens mellem medlemsstaternes økonomiske resultater i overensstemmelse med TEUF. Rapporten skal ledsages af et forslag til ændringer af forordningen, hvis det er relevant. I forbindelse med den gennemgang af rammen for økonomisk styring i EU, som blev indledt i februar 2020, foretog Kommissionen en evaluering af forordningen⁶.

Gennemgangen af rammen for økonomisk styring i EU tog udgangspunkt i en omfattende høring af en lang række interessenter (EU-institutionerne, borgerne, nationale regeringer og parlamenter, arbejdsmarkedets parter, ikkestatslige institutioner og den akademiske verden). Den afslørede flere styrker, men også adskillige mangler ved rammen, navnlig en stadig stigende kompleksitet, behov for mere effektiv gældsnedbringelse, der hvor den er stor, og for opbygning af buffere til at modstå fremtidige chok samt behov for at ajourføre flere instrumenter og procedurer med henblik på at integrere erfaringerne fra de politiske svar på nyere økonomiske chok, herunder samspillet mellem reformer og investeringer inden for rammerne af genopretnings- og resiliensfaciliteten. Formålet med den foreslåede pakke, som dette forslag er en del af, er at afhjælpe disse mangler og tage hensyn til erfaringerne.

¹ [EFT L 209 af 2.8.1997, s. 6.](#)

² [EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.](#)

³ EUT L 306 af 23.11.2011, s. 41.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1175/2011 af 16. november 2011 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker ([EUT L 306 af 23.11.2011, s. 12](#)).

⁵ Rådets forordning (EU) nr. 1177/2011 af 8. november 2011 om ændring af forordning (EF) nr. 1467/97 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud ([EUT L 306 af 23.11.2011, s. 33](#)).

⁶ Meddelelse fra Kommissionen – Evaluering af den økonomiske styring: Rapport om anvendelsen af forordning (EU) nr. 1173/2011, (EU) nr. 1174/2011, (EU) nr. 1175/2011, (EU) nr. 1176/2011, (EU) nr. 1177/2011, (EU) nr. 472/2013 og (EU) nr. 473/2013 og om formålstjenligheden af Rådets direktiv 2011/85/EU, (COM(2020) 55 final af 5.2.2020).

I meddelelsen af 9. november 2022 fremsatte Kommissionen sine retningslinjer for en reform af rammen for økonomisk styring i EU⁷, som tager sigte på at sikre gældsholdbarhed og fremme bæredygtig og inklusiv vækst i alle medlemsstaterne. Retningslinjerne tager udgangspunkt i et større nationalt ejerskab, en enklere ramme og et øget mellemfristet fokus kombineret med en stærkere og mere sammenhængende håndhævelse. Retningslinjerne afspejlede også de bemærkninger, der blev modtaget i forbindelse med høringen i oktober 2021, hvor de øvrige EU-institutioner og alle centrale interessenter blev opfordret til at komme med deres syn på spørgsmålet⁸.

På basis af konklusionerne fra gennemgangen af den økonomiske styring og høringen fra oktober 2021 og de retningslinjer, som Kommissionen fremsatte i meddelelsen af 9. november 2022, tager denne pakke, som nærværende lovgivningsforslag er en del af, sigte på at forenkle EU's styringsramme og gøre den mere gennemskuelig og effektiv ved at sikre et større ejerskab og bedre håndhævelse, samtidig med at der gives plads til reformer og investeringer og til at nedbringe store offentlige gældskvoter på en realistisk, gradvis og holdbar måde. Den reformerede ramme vil således inden for rammerne af det europæiske semester hjælpe med at opbygge en grøn, digital og modstandsdygtig økonomi, der er rustet til fremtiden, og samtidig sikre holdbare offentlige finanser i alle medlemsstaterne. Stærkere efterfølgende håndhævelse vil være et nødvendigt modstykke til en risikobaseret ramme for overvågning, der giver medlemsstaterne mere spillerum til at fastsætte deres tilpasningsforløb.

Reformforslagene er således tilpasset de højere og mere forskelligartede offentlige gælds niveauer, behovet for at sikre betydelige investeringer i en retfærdig dobbelt omstilling (grøn og digital), behovet for at sikre energisikkerhed og åben strategisk autonomi såvel som social og økonomisk modstandsdygtighed samt behovet for et strategisk kompas for sikkerhed og forsvar.

Det nuværende gældsreduktionsmål i artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) 1467/97 for medlemsstater, hvis gældskvote overstiger referenceværdien på 60 % af bruttonationalproduktet (BNP) (den såkaldte tyvendedelsregel), vil i den nuværende situation med store underskud og gældskvoter efter covid-19 sandsynligvis indebære en alt for krævende fremrykket finanspolitisk indsats, som vil have yderst negativ indvirkning på væksten og dermed selve gældsholdbarheden. Derfor foreslås det at gå over til en mere risikobaseret overvågningsramme, hvor gældsholdbarhed er i centrum, og hvor der skelnes mere mellem medlemsstaterne ved at tage hensyn til deres udfordringer relateret til offentlig gæld, samtidig med at en gennemsigtig og fælles EU-ramme overholdes i overensstemmelse med referenceværdierne på 3 % af BNP og 60 % af BNP i protokol nr. 12 om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der er knyttet som bilag til traktaterne.

Reglerne for indledning og ophævelse af en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud (EDP) ved overtrædelser af referenceværdien på 3 % af BNP (den såkaldt underskudsbaserede EDP) forbliver uændrede, dog med visse tilpasninger for at sikre overensstemmelse med den procedure, som anvendes ved overtrædelser af gældskriteriet, anerkende de uafhængige finanspolitiske institutioners rolle og præcisere, i hvilke tilfælde der er tale om et alvorligt økonomisk tilbageslag i Unionen eller euroområdet som helhed. Den er

⁷ Meddelelse fra Kommissionen – Meddelelse om retningslinjer for en reform af rammen for økonomisk styring i EU (COM(2022) 583 final af 9.11.2022).

⁸ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene – Online public consultation on the review of the EU economic governance framework - Summary of responses - Final Report (foreligger ikke på dansk) (SWD(2022) 104 final af 28.3.2022).

et veletableret element i EU's finanspolitiske overvågning og har været et effektivt middel til at påvirke den finanspolitiske adfærd. Samtidig er den letforståelig for de politiske beslutningstagere og offentligheden på grund af sin enkelhed.

Ved overtrædelser af gældskriteriet (den såkaldte gældsbaseerede EDP) vil proceduren blive styrket både for så vidt angår indledning og ophævelse. Den vil fokusere på de tilfælde, hvor medlemsstater med en gæld på over 60 % af BNP afviger fra den finanspolitiske kurs, som de har forpligtet sig til, og som er blevet godkendt af Rådet i henhold til den foreslåede forordning til erstatning af stabilitets- og vækstpagtens forebyggende del.

Hvis der ifølge den seneste Debt Sustainability Monitor-undersøgelse konstateres en væsentlig udfordring relateret til offentlig gæld, vil dette som hovedregel blive anset som en nøglefaktor for indledningen af en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud. Den kurs, der skal føres under proceduren for uforholdsmæssigt store underskud, vil i princippet være den, som Rådet oprindeligt har godkendt. Hvis denne oprindelige kurs ikke længere er gennemførlig på grund af objektive omstændigheder, kan Kommissionen foreslå Rådet en ændret kurs under proceduren for uforholdsmæssigt store underskud.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Forslaget indgår i en større pakke af forslag, som følger oven på Kommissionens retningslinjer af 9. november 2022 for en reform af rammen for økonomisk styring i EU. Pakken indeholder også et forslag til forordning til erstatning af stabilitets- og vækstpagtens forebyggende del samt et forslag til ændring af Rådets direktiv 2011/85/EU. Formålet med pakken er at skabe en reformeret ramme, der tager udgangspunkt i et mellemfristet sigte og bygger på nationalt ejerskab med det formål at tilvejebringe en troværdig og betydelig nedbringelse af gælden og fremme bæredygtig og inklusiv vækst. Den reformerede ramme for økonomisk styring bibeholder således stabilitets- og vækstpagtens grundlæggende mål om budgetdisciplin og fremme af vækst og de underliggende bestemmelser i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

Denne målsætning om sunde og holdbare offentlige finanser og fremme af vækst sikrer samtidig, at den reformerede ramme opfylder de vigtigste mål for finanspagten, som udgør afsnit III i traktaten om stabilitet, samordning og styring i Den Økonomiske og Monetære Union (TSSS)⁹. Andre elementer i den foreslåede lovgivning viderefører også finanspagtens substans. Forslaget til forordning til erstatning af stabilitets- og vækstpagtens forebyggende del fokuserer på det mellemfristede sigte med udgangspunkt i landespecifikke gældsrelaterede udfordringer, og det afspejler således delvist kravet i finanspagten om konvergens hen imod

⁹ Med det formål at styrke budgetdisciplinen gennem hele konjunkturforløbet ratificerede 25 medlemsstater den 2. marts 2012 den mellemstatslige TSSS. Det fremgår af artikel 2, stk. 1, i TSSS, at den skal "anvendes og fortolkes af de kontraherende parter i overensstemmelse med de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union, især artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, og med EU-retten, herunder reglerne om procedure når det er nødvendigt at vedtage sekundær ret". I artikel 2, stk. 2, i TSSS nævnes det, at den skal "anvendes i det omfang, den er forenelig med de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union, og EU-retten, Den griber ikke ind i Unionens beføjelser til at handle inden for den økonomiske union". Afsnit III i TSSS, "finanspagten", er bindende for de medlemsstater, der har euroen som valuta, og frivillig for de andre medlemsstater (artikel 1, stk. 2, og artikel 14, stk. 5, i TSSS). Det fremgår af artikel 16 i TSSS, at "senest inden fem år efter datoen for denne traktats ikrafttrædelse skal der på grundlag af en vurdering af erfaringen med dens gennemførelse tages de nødvendige skridt i overensstemmelse med traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde med henblik på at indarbejde denne traktats indhold i Den Europæiske Unions retlige rammer".

mellemfristede budgetstillinger, der er foreslået under hensyn til landespecifikke risici for holdbarheden (artikel 3, stk. 1, litra b), i TSSS). Ifølge finanspagten skal der med den strukturelle saldo som reference foretages en analyse af udgifterne eksklusive diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden i forbindelse med den overordnede evaluering af overholdelsen (artikel 3, stk. 1, litra b), i TSSS), og denne analyse er også bibeholdt i forslaget til forordning til erstatning af stabilitets- og vækstpagtens forebyggende del. Finanspagten giver under helt exceptionelle omstændigheder mulighed for midlertidige afvigelser fra den mellemfristede målsætning eller fra tilpasningsstien i retning heraf (artikel 3, stk. 1, litra c), i TSSS), hvilket også fremgår af forslaget til forordning til erstatning af stabilitets- og vækstpagtens forebyggende del. Hvis der konstateres væsentlige afvigelser fra den mellemfristede målsætning eller tilpasningsstien i retning heraf skal der ifølge finanspagten træffes foranstaltninger til at korrigere disse afvigelser i løbet af en nærmere fastsat periode (artikel 3, stk. 1, litra e), i TSSS). På samme måde vil der ifølge den reformerede ramme skulle foretages korrektion af afvigelser fra den af Rådet fastsatte nettoudgiftskurs. Hvis afvigelserne resulterer i et underskud på over 3 % af BNP, vil der kunne blive indledt en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud over for medlemsstaten. For medlemsstater med en gæld på over 60 % af BNP vil den gældsbase EDP blive styrket: Den vil fokusere på afvigelser fra nettoudgiftskursen og således træde i stedet for tyvendedelsreglen, som indebar en alt for krævende finanspolitisk indsats for visse medlemsstater. Ifølge finanspagten har de nationale uafhængige finanspolitiske institutioner ansvaret for at føre tilsyn med overholdelsen af reglerne, og bestemmelserne om disse tilsynsmyndigheders rolle og uafhængighed, som skulle præciseres i fælles principper foreslået af Kommissionen¹⁰ i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, i TSSS, er nu blevet fuldt integreret i forslaget til ændring af direktiv 2011/85/EU. Finanspagten indeholder bestemmelser om, at Kommissionen og Rådet spiller en rolle i håndhævelsen (artikel 5 i TSSS), hvilket også fremgår af dette forslag til Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1467/97.

Fællestrækkene mellem finanspagten og den reformerede ramme for økonomisk styring er også en følge af gennemførelsen af finanspagten i national ret. De fleste kontraherende parter har gennemført TSSS-bestemmelserne i national ret med en direkte forbindelse til den relevante EU-lovgivning¹¹. Det gælder f.eks. den mellemfristede målsætning og konvergenskursen samt vurderingen af en væsentlig afvigelse eller bestemmelserne om efterlevelse af de af Rådet fremsatte henstillinger (stammer alle fra forordning (EF) nr. 1466/97).

I betragtning af disse fællestræk kan den foreslåede reformerede ramme for økonomisk styring anses for at indarbejde indholdet af de finanspolitiske bestemmelser i TSSS i EU's retlige ramme, jf. artikel 16 i TSSS.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Forslaget indgår i en pakke, der tager sigte på en risikobaseret fælles EU-overvågningsramme, hvor der skelnes mellem de enkelte medlemsstater ved at tage hensyn til deres udfordringer relateret til offentlig gæld. Med pakken foretages der en ændring af EU's finanspolitiske ramme, idet finanspolitiske mål samt reform- og investeringsrelaterede mål integreres i en enkelt helhedsorienteret mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag, som vil

¹⁰ Se Meddelelse fra Kommissionen – Fælles principper for nationale finanspolitiske korrektionsmekanismer (COM(2012) 342 final af 20.6.2012).

¹¹ Rapport forelagt af Kommissionen i henhold til artikel 8 i TSSS (C(2017) 1201 final af 22.2.2017).

danne omdrejningspunktet for den nye ramme. Planen vil indeholde alle de reform- og investeringstilsagn, som medlemsstaterne afgiver for at tackle de udfordringer, der identificeres under det europæiske semester, herunder de landespecifikke henstillinger. Nogle af disse reform- og investeringstilsagn vil give mulighed for en længere finanspolitisk tilpasningsperiode, forudsat at de opfylder bestemte kriterier såsom at fremme vækst (det kan f.eks. være reformer til at håndtere udfordringerne relateret til befolkningens aldring, skabe et mere velfungerende arbejdsmarked og øge arbejdsudbuddet, fremme innovation og styrke færdigheder, skabe bedre rammevilkår for erhvervslivet¹², fjerne hindringer for det indre marked eller håndtere strategiske afhængighedsforhold), sikre finanspolitisk holdbarhed og stemme overens med Unionens generelle prioriteter.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Retsgrundlaget for dette instrument er artikel 126, stk. 14, andet afsnit, i TEUF, ligesom for den forordning, der ændres.

• Nærhedsprincippet

Formålet med stabilitets- og vækstpagtens forebyggende del er at undgå alvorlige fejlskøn i budgetpolitikkerne, som kan skade holdbarheden af de offentlige finanser og potentielt ØMU'en. Traktaten indeholder således en forpligtelse for medlemsstaterne til at undgå uforholdsmæssigt store underskud, som er defineret ud fra en numerisk grænse for underskuddet (3 % af BNP) og gælden (60 % af BNP eller en tilstrækkelig mindskelse i retning heraf). Proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, som gennemfører forbuddet mod uforholdsmæssigt store underskud, indeholder en række trin, som for eurolandenenes vedkommende omfatter et muligt pålæg af økonomiske sanktioner. Proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud er blevet anvendt regelmæssigt i overensstemmelse med de relevante bestemmelser, hvilket har bidraget til at forankre forventningerne til en velordnet afvikling.

Forslaget er foreneligt med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. Dets formål, nemlig en ensartet overholdelse af budgetdisciplinen som krævet i TEUF, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne på egen hånd og kan bedre nås på EU-plan.

• Proportionalitetsprincippet

Forslaget er foreneligt med proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. Det går ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå instrumentets mål.

• Valg af retsakt

Forslaget har til formål at ændre en rådsforordning og tager derfor form af et forslag til Rådets forordning.

¹² God regeringsførelse og respekt for retstatsprincippet, navnlig uafhængige og effektive retssystemer af høj kvalitet, velfungerende og effektive skattesystemer, effektive insolvensregler og solide rammer for bekæmpelse af korruption og svig, er afgørende faktorer i den forbindelse.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEENTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Der blev offentliggjort tilbageskuende vurderinger af EU's ramme for økonomisk styring i februar 2020¹³ og oktober 2021¹⁴.

- **Høringer af interessenter**

Der er blevet afholdt omfattende høringer af interessenterne, som omfatter:

- En onlinehøring for at indhente interessenternes, civilsamfundets og borgernes synspunkter. Der blev offentliggjort en sammenfattende rapport af høringen i marts 2022¹⁵.
- Der har været afholdt dybtgående tematiske drøftelser med medlemsstaterne i Rådet (Økofin), Eurogruppen, Det Økonomiske og Finansielle Udvalg og Udvalget for Økonomisk Politik.

Der er taget hensyn til resultatet heraf i Kommissionens meddelelsen af 9. november 2022 om retningslinjer for en reform af rammen for økonomisk styring¹⁶ og i nærværende forslag.

Efter vedtagelsen af meddelelsen af 9. november 2022 blev der afholdt yderligere drøftelser med medlemsstaterne i Rådet og med Europa-Parlamentet, som der også er blevet taget hensyn til i dette forslag:

- Europa-Parlamentet vedtog sine årlige rapporter om det europæiske semester den 15. marts 2023, som også fokuserede på reformen af EU's ramme for økonomisk styring og det fremtidige europæiske semester.
- Rådet (Økofin) vedtog konklusioner om retningslinjerne for en reform af rammen for økonomisk styring i EU den 14. marts 2023, og retningslinjerne blev godkendt af Det Europæiske Råd den 23-24. marts 2023.

- **Konsekvensanalyse**

Forslaget er omfattet af en undtagelse fra kravet om konsekvensanalyse på grund af i) manglen på løsningsmuligheder, da EU's finanspolitiske ramme fastsætter grænser for revisionen, og ii) et fokus på målrettede ændringer, der iii) ikke resulterer i en stigning i medlemsstaternes indberetningspligt og iv) bygger på indsamlet dokumentation inden for den senere tid (arbejdsdokument og meddelelser fra Kommissionen udarbejdet mellem 2020-2022).

¹³ Meddelelse fra Kommissionen – Evaluering af den økonomiske styring: Rapport om anvendelsen af forordning (EU) nr. 1173/2011, (EU) nr. 1174/2011, (EU) nr. 1175/2011, (EU) nr. 1176/2011, (EU) nr. 1177/2011, (EU) nr. 472/2013 og (EU) nr. 473/2013 og om formålstjenligheden af Rådets direktiv 2011/85/EU, (COM(2020) 55 final af 5.2.2020).

¹⁴ Meddelelse fra Kommissionen – EU's økonomi efter covid-19: betydning for den økonomiske styring (COM(2021) 662 final af 19.10.2021).

¹⁵ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene – Online public consultation on the review of the EU economic governance framework - Summary of responses - Final Report (foreligger ikke på dansk) (SWD(2022) 104 final af 28.3.2022).

¹⁶ Meddelelse fra Kommissionen – Meddelelse om retningslinjer for en reform af rammen for økonomisk styring i EU (COM(2022) 583 final af 9.11.2022).

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Hvis Rådet pålægger medlemsstaterne en bod, vil de relaterede indtægter gå til EU-budgettet som andre indtægter. I den forbindelse vil det også være nødvendigt at ændre finansforordningens artikel 21, stk. 2¹⁷.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Den ændrede forordning indeholder en revisionsbestemmelse, i henhold til hvilken Kommissionen hvert femte år vil offentliggøre en rapport om anvendelsen af forordningen. Rapporten vil indeholde en gennemgang af i) forordningens effektivitet og ii) fremskridtene med at sikre en tættere samordning af de økonomiske politikker og en varig konvergens mellem medlemsstaternes økonomiske resultater i overensstemmelse med TEUF.

6. NÆRMERE REDEGØRELSE FOR DE ENKELTE BESTEMMELSER I FORSLAGET

Artikel 1 i forslaget indeholder de foreslåede ændringer af forordning (EF) nr. 1467/97.

I nr. 1) tilføjes der nye definitioner til artikel 1 i forordning (EF) 1467/97 i overensstemmelse med den foreslåede forordning til erstatning af stabilitets- og vækstpagtens forebyggende del. I artikel 2 ændres begrebet "usædvanlig begivenhed" til "ekstraordinære omstændigheder", og der indsættes en krydshenvisning til den foreslåede forordning til erstatning af stabilitets- og vækstpagtens forebyggende del. Operationaliseringen af traktatens gældskriterium ændres, idet der i stedet for tyvendedelsreglen nu fokuseres på overholdelse af den nettoudgiftskurs, som Rådet fastsætter i henhold til den foreslåede forordning til erstatning af stabilitets- og vækstpagtens forebyggende del. Henvisningen til en kvantitativ beskrivelse af et alvorligt økonomisk tilbageslag slettes, og i stedet henvises der til den foreslåede forordning til erstatning af stabilitets- og vækstpagtens forebyggende del. Listen over relevante forhold, der tages i betragtning ved afgørelsen af, om der er tale om et uforholdsmæssigt stort underskud, strømlines. Omfanget af en medlemsstats gældsrelaterede udfordringer vil være et af de centrale relevante forhold ved udarbejdelsen af en rapport i medfør af artikel 126, stk. 3, i TEUF. Hvis der ifølge den seneste Debt Sustainability Monitor-undersøgelse konstateres en væsentlig udfordring relateret til offentlig gæld, vil dette blive anset som en nøglefaktor for indledningen af en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud. Hvis der er tale om et alvorligt økonomisk tilbageslag, kan Kommissionen og Rådet i forbindelse med deres vurdering beslutte ikke at træffe afgørelse om, hvorvidt der består et uforholdsmæssigt stort underskud, i overensstemmelse med den tilgang, der blev fulgt, mens den generelle undtagelsesklausul var aktiveret under covid-19-krisen. Endelig slettes bestemmelserne om indførelse af et flersøjlet pensionssystem.

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

I henhold til nr. 2) skal Det Økonomiske og Finansielle Udvalgs udtalelse, jf. artikel 126, stk. 4, i TEUF, og Rådets afgørelser og henstillinger, jf. artikel 126, stk. 6 og 7, i TEUF, offentliggøres. Samtidig fastsættes betingelserne for den korrigerende nettoudgiftskurs, der fastsættes i en rådshenstilling, jf. artikel 126, stk. 7, i TEUF, om at fastholde underskuddet eller at nedbringe og derefter fastholde underskuddet under referenceværdien på 3 % af BNP og at bringe gælden på en troværdigt nedadgående kurs eller fastholde gælden på et forsvarligt niveau. For de år, hvor det offentlige underskud forventes at overstige referenceværdien, skal der fastholdes en årlig minimumstilpasning på mindst 0,5 % af BNP som benchmark. Medlemsstaterne pålægges også en pligt til at medtage en udtalelse fra deres uafhængige finanspolitiske institution i deres rapport om virkningsfulde foranstaltninger. Endelig fastsættes det, at ekstraordinære omstændigheder og alvorlige økonomiske tilbageslag i euroområdet eller i Unionen som helhed giver Rådet mulighed for at forlænge fristen for korrektion.

I nr. 3) slettes bestemmelserne om, at Rådet kan offentliggøre henstillinger vedtaget efter artikel 126, stk. 7, i TEUF, eftersom denne offentliggøres sker automatisk i henhold til nr. 2). Samtidig præciseres det, at beslutninger truffet af regeringen ikke alene skal meddeles offentligt, men også skal være tilstrækkeligt detaljerede, for at de kan medtages i rapporten om virkningsfulde foranstaltninger.

I nr. 4) fastsættes betingelserne for den korrigerende nettoudgiftskurs, der fastsættes i en rådsafgørelse om pålæg, jf. artikel 126, stk. 9, i TEUF, om at fastholde underskuddet eller at nedbringe og derefter fastholde underskuddet under referenceværdien på 3 % af BNP og at bringe gælden på en troværdigt nedadgående kurs eller fastholde gælden på et forsvarligt niveau. For de år, hvor det offentlige underskud forventes at overstige referenceværdien, skal der fastholdes en årlig minimumstilpasning på mindst 0,5 % af BNP som benchmark. Det fastsættes også, at ekstraordinære omstændigheder og alvorlige økonomiske tilbageslag i euroområdet eller i Unionen som helhed giver Rådet mulighed for at forlænge fristen for korrektion.

I nr. 5) tilføjes det, at beslutninger truffet af regeringen ikke alene skal meddeles offentligt, men også skal være tilstrækkeligt detaljerede, for at de kan medtages i rapporten om virkningsfulde foranstaltninger til at efterkomme Rådets afgørelse om pålæg, jf. artikel 126, stk. 9, i TEUF.

I nr. 6) fastlægges betingelserne for, hvornår Rådet kan ophæve proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud efter artikel 126, stk. 12, i TEUF. I den nuværende ramme fremgår disse betingelser kun af adfærdskodeksen.

I nr. 7) og 8) kompletteres de eksisterende henvisninger til de relevante artikler i TEUF.

I nr. 9) fastsættes det, at Kommissionens missioner i medlemsstaterne også giver mulighed for at afholde drøftelser med andre relevante interessenter end de nationale myndigheder, herunder uafhængige finanspolitiske institutioner. Samtidig pålægges Kommissionen en pligt til at gennemføre særlige overvågningsmissioner i de medlemsstater, som Rådet har givet pålæg i henhold til artikel 126, stk. 9, i TEUF, og det fastsættes, at Kommissionen på anmodning fra den pågældende medlemsstats parlament kan forelægge sin vurdering af den økonomiske og finanspolitiske situation i medlemsstaten.

I nr. 10) fjernes minimumsbeløbet for bodsbetalinger, og det foreslås, at bodsbeløbet akkumuleres hver sjette måned, indtil der er truffet virkningsfulde foranstaltninger, dog op til højst 0,5 % af BNP.

I nr. 11) kompletteres de eksisterende henvisninger til de relevante artikler i TEUF.

I nr. 12) slettes den artikel, i henhold til hvilken indtægterne fra bodsbetalingen afsættes til den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet. Hvis Rådet pålægger medlemsstaterne en bod, vil indtægterne herfra gå til EU-budgettet som andre indtægter. I den forbindelse vil det også være nødvendigt at ændre finansforordningens artikel 21, stk. 2. I nr. 12) slettes også de bestemmelser, der vedrører Det Forenede Kongerige, da Det Forenede Kongerige er udtrådt af Unionen.

I nr. 13) ændres revisionsbestemmelsen.

I nr. 14) tilføjes nogle overgangsbestemmelser.

I nr. 15) fjernes bilaget med bestemmelser vedrørende Det Forenede Kongerige.

I artikel 2 fastsættes datoen for ikrafttrædelse og anvendelse af ændringsforordningen.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING**om ændring af forordning (EF) nr. 1467/97 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 126, stk. 14, andet afsnit,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Samordningen inden for Unionen af medlemsstaternes økonomiske politikker som foreskrevet i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) bevirker, at de ledende principper om stabile priser, sunde offentlige finanser og monetære vilkår og en holdbar betalingsbalance overholdes.
- (2) Unionens ramme for økonomisk styring, som omfatter et detaljeret system til politisk samordning og overvågning af medlemsstaternes økonomiske politik, har hjulpet medlemsstaterne med at nå deres økonomiske og finanspolitiske målsætninger. Lige siden vedtagelsen af Maastricht-traktaten i 1992 har rammen bidraget til at opnå makroøkonomisk konvergens, sikre sunde offentlige finanser og afhjælpe makroøkonomiske ubalancer. Sammen med en fælles pengepolitik og en fælles valuta i euroområdet har rammen skabt betingelser for økonomisk stabilitet, bæredygtig og inklusiv økonomisk vækst og højere beskæftigelse for Unionens borgere.
- (3) Stabilitets- og vækstpagten, som oprindeligt bestod af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97² og Rådets forordning (EF) nr. 1467/97³, begge af 7. juli 1997, samt Det Europæiske Råds resolution om stabilitets- og vækstpagten⁴ af 17. juni 1997, bygger på målsætningen om sunde og holdbare offentlige finanser som et middel til at styrke forudsætningerne for prisstabilitet og for stærk bæredygtig og inklusiv vækst

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

² Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker (EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1).

³ Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 af 7. juli 1997 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud (EFT L 209 af 2.8.1997, s. 6).

⁴ Det Europæiske Råds resolution om stabilitets- og vækstpagten Amsterdam, den 17. juni 1997 (EFT C 236 af 2.8.1997, s. 1).

understøttet af finansiell stabilitet, og støtter dermed opfyldelsen af Unionens målsætninger om bæredygtig vækst og beskæftigelse.

- (4) I tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) er medlemsstaterne i henhold til artikel 126, stk. 1, i TEUF forpligtet til at undgå uforholdsmæssigt store offentlige underskud.
- (5) Unionens ramme for økonomisk styring bør tilpasses for bedre at tage hensyn til det forhold, at budgetstillingerne, bæredygtighedsrisiciene og de øvrige sårbarheder i medlemsstaterne bliver stadig mere forskelligartede. Den stærke politiske reaktion på covid-19-pandemien bidrog effektivt til at afbøde krisens skadelige økonomiske og sociale virkning, men resulterede i en kraftig stigning i gældskvoterne i den offentlige og den private sektor, hvilket understreger betydningen af at nedbringe gældskvoterne til et forsvarligt niveau på en gradvis, holdbar og vækstfremmende måde og rette op på makroøkonomiske ubalancer, samtidig med at der tages behørigt hensyn til beskæftigelsesmæssige og sociale målsætninger. Samtidig bør Unionens ramme for økonomisk styring tilpasses, så den kan hjælpe med at håndtere de mellem- og langsigtede udfordringer, Unionen står over for, bl.a. opnåelse af en retfærdig digital og grøn omstilling, herunder klimaloven⁵, sikring af energisikkerhed og åben strategisk autonomi, håndtering af demografiske ændringer, styrkelse af den sociale og økonomiske modstandsdygtighed og gennemførelse af det strategiske kompas for sikkerhed og forsvar, som alle kræver reformer og et vedvarende højt niveau af investeringer i de kommende år.
- (6) Unionens ramme for økonomisk styring bør sætte gældsholdbarhed og bæredygtig vækst i centrum, og der bør derfor differentieres mellem medlemsstaterne ved at tage hensyn til deres udfordringer relateret til offentlig gæld og give mulighed for en landespecifik finanspolitisk kurs.
- (7) For at sikre en gennemsigtig og fælles EU-ramme baseret på de referenceværdier, der er omhandlet i artikel 126, stk. 2, i TEUF og protokol 12 om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der er knyttet som bilag til TEUF og traktaten om Den Europæiske Union (TEU), bør skærpet håndhævelse med udgangspunkt i multilateral overvågning danne det nødvendige modstykke til en risikobaseret overvågningsramme, der giver mulighed for en landespecifik finanspolitisk udvikling.
- (8) For at forenkle Unionens finanspolitiske ramme og øge gennemsigtheden bør en enkeltstående operationel indikator forankret i gældsholdbarhed tjene som grundlag for fastsættelse af den finanspolitiske kurs og gennemførelse af den årlige finanspolitiske overvågning for hver medlemsstat. Denne enkeltstående indikator bør være baseret på nationalt finansierede primære nettoudgifter, dvs. udgifter fratrukket diskretionære foranstaltninger på indtægtsiden og eksklusive renteudgifter samt konjunkturbestemte arbejdsløshedsudgifter og udgifter til EU-programmer, der fuldt ud modsvares af indtægter fra EU-midler. Denne indikator er møntet på makroøkonomisk stabilisering, da den ikke påvirkes af de automatiske stabilisatorers virkning, herunder udsving i indtægter og udgifter, som ligger uden for regeringens direkte kontrol.

⁵ Den europæiske klimalov indeholder et mål om klimaneutralitet i hele Unionen senest i 2050 og kræver, at EU-institutionerne og medlemsstaterne gør fremskridt med hensyn til at øge tilpasningsevnen, hvilket kræver betydelige offentlige investeringer til at mindske klimaændringernes negative socioøkonomiske virkninger i EU og medlemsstaterne, herunder de negative virkninger for vækst og finanspolitisk holdbarhed.

- (9) Proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud (EDP) for så vidt angår overskridelser af referenceværdien på 3 % af bruttonationalproduktet (BNP) ("den underskudsbaserede EDP") som omhandlet i artikel 126, stk. 2, i TEUF og protokol 12 er et veletableret element i Unionens ramme for finanspolitisk overvågning og har bidraget effektivt til at påvirke finanspolitikken i medlemsstaterne.
- (10) For at styrke proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud for så vidt angår overtrædelser af gældskriteriet på 60 % af BNP ("den gældsbaserede EDP") som omhandlet i artikel 126, stk. 2, i TEUF og protokol 12 bør opmærksomheden rettes mod på afvigelser fra den finanspolitiske kurs, der fastsættes af Rådet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] ⁶.
- (11) I henhold til artikel 126, stk. 2, i TEUF er gældskriteriet også opfyldt, hvis overskridelsen af referenceværdien på 3 % af BNP kun er exceptionel og midlertidig, og nævnte procentdel fortsat ligger tæt på referenceværdien. Derfor bør en midlertidig overskridelse, der forbliver tæt på referenceværdien, ikke føre til indledningen af en underskudsbaseret EDP, hvis den skyldes ekstraordinære omstændigheder, der ligger uden for regeringens kontrol, og som har stor indvirkning på den pågældende medlemsstats offentlige finanser; dette omfatter et alvorligt økonomisk tilbageslag i den pågældende medlemsstat.
- (12) I tilfælde af et alvorligt økonomisk tilbageslag i euroområdet eller i Unionen som helhed, og under anvendelse af artikel 24 i forordning (EU) [om den forebyggende del], kan Kommissionen og Rådet beslutte at undlade at fastslå, hvorvidt der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud.
- (13) I overensstemmelse med artikel 24 og 25 i forordning (EU) [om den forebyggende del] kan Rådet på grundlag af en henstilling fra Kommissionen give medlemsstaterne tilladelse til at afvige fra den nettoudgiftskurs, der er fastsat af Rådet i henhold til nævnte forordning, hvis der er tale om et alvorligt økonomisk tilbageslag i euroområdet eller i Unionen som helhed eller om ekstraordinære omstændigheder, der ligger uden for regeringens kontrol, og som har stor indvirkning på den pågældende medlemsstats offentlige finanser, forudsat at dette ikke bringer den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt i fare. En sådan afvigelse vil ikke føre til indledning af en gældsbaseret EDP.
- (14) Ved vurderingen af, om der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud i overensstemmelse med artikel 126, stk. 3, i TEUF, bør Kommissionen lægge graden af den pågældende medlemsstats gældsrelaterede udfordringer til grund som et centralt relevant forhold. Hvis der ifølge den seneste Debt Sustainability Monitor-undersøgelse konstateres en væsentlig udfordring relateret til offentlig gæld, vil dette som hovedregel blive anset som en nøglefaktor for indledningen af en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud. Eftersom Kommissionen i henhold til artikel 126, stk. 3, i TEUF skal tage hensyn til alle andre relevante forhold, i den udstrækning disse har væsentlig indflydelse på vurderingen af, om den pågældende medlemsstat overholder underskudskriteriet og gældskriteriet, bør dette navnlig omfatte udviklingen i den økonomiske situation på mellemlang sigt og udviklingen i budgetstillingen på mellemlang sigt samt gennemførelsen af strukturreformer og investeringer. For at øge det nationale ejerskab bør de uafhængige

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] [om effektiv samordning af de økonomiske politikker og multilateral budgetovervågning] (EUT L ... af ..., s. ...).

finanspolitiske institutioner, der er omhandlet i artikel 8 i Rådets direktiv [om de nationale budgetrammer]⁷, fremsætte en udtalelse om de relevante forhold.

- (15) Med henblik på at følge faktiske og planlagte årlige afvigelser fra nettoudgiftskursen som fastsat i bilag IV til forordning (EU) [om den forebyggende del] bør Kommissionen oprette en kontrolkonto for hver medlemsstat med henblik på at føre regnskab med de afvigelser, der forekommer over tid. Oplysningerne i kontrolkontoen bør danne grundlag for håndhævelsesforanstaltninger, navnlig for en rapport i medfør af artikel 126, stk. 3, i TEUF i tilfælde af en afvigelse fra nettoudgiftskursen. Samtidig bør ambitionsniveauet for nettoudgiftskursen i den nationale plan for finans- og strukturpolitiske tiltag, der er omhandlet i forordning (EU) [om den forebyggende del], tages i betragtning ved afgørelsen af, om der skal indledes en gældsaseret EDP. Hvis medlemsstatens nettoudgiftskurs som fastsat af Rådet er mere ambitiøs end den mellemfristende tekniske kurs, som Kommissionen foreslår i overensstemmelse med forordning (EU) [om den forebyggende del], og afvigelsen fra nettoudgiftskursen ikke er væsentlig målt i forhold til den tekniske kurs, bør der ikke indledes en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud.
- (16) Den korrigerende nettoudgiftskurs inden for rammerne af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud bør sikre, at det offentlige underskud inden for den af Rådet fastsatte frist bringes varigt eller fastholdes under den referenceværdi på 3 % af BNP, der er omhandlet i artikel 126, stk. 2, i TEUF og i protokol 12. Den korrigerende nettoudgiftskurs inden for rammerne af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud bør også sikre tilstrækkelige fremskridt i den periode, der er omfattet af henstillingen om at bringe den forventede gældskvotepå en troværdigt nedadgående kurs eller fastholde den på et forsvarligt niveau. Ved fastsættelse af den korrigerende nettoudgiftskurs inden for rammerne af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud bør Rådet desuden sikre, at kursen ikke indebærer, at den påkrævede finanspolitiske indsats udskydes. Den korrigerende nettoudgiftskurs inden for rammerne af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud vil i princippet være den kurs, der oprindeligt blev fastsat af Rådet, idet der tages hensyn til behovet for at korrigere afvigelsen fra denne kurs. Hvis den oprindelige kurs ikke længere er gennemførlig på grund af objektive omstændigheder, bør Rådet kunne fastsætte en anden kurs inden for rammerne af proceduren for uforholdsmæssigt store underskud.
- (17) For de medlemsstater, der er omfattet af en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, bør Rådet på grundlag af en henstilling fra Kommissionen fortsat kunne forlænge fristen for korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud, hvis det fastslår, at der er tale om et alvorligt økonomisk tilbageslag i euroområdet eller i Unionen som helhed, jf. artikel 24 i forordning (EU) [om den forebyggende del], eller om ekstraordinære omstændigheder, der ligger uden for regeringens kontrol, og som har stor indvirkning på en individuel medlemsstats offentlige finanser, forudsat at dette ikke bringer den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt i fare. En sådan forlængelse bør kræve, at chokkets samlede omfang overstiger, hvad der er "normalt", f.eks. bør omkostninger ved naturkatastrofer forventes inden for en vis margen.

⁷ Rådets direktiv [...] af [...] [om ændring af Rådets direktiv 2011/85/EU om krav til medlemsstaternes budgetmæssige rammer] (EUT L ... af ..., s. ...).

- (18) De særlige bestemmelser i forordning (EF) nr. 1467/97 vedrørende bidrag til pensionssystemers anden søjle bør slettes, eftersom den nettoudgiftskurs, som Rådet fastsætter, allerede bør tage højde for indtægtstab i forbindelse med sådanne bidrag.
- (19) Uafhængige finanspolitiske institutioner har bevist deres evne til at fremme finanspolitisk disciplin og styrke troværdigheden af medlemsstaternes offentlige finanser. For at øge det nationale ejerskab, bør de uafhængige finanspolitiske institutioners rolle, som normalt består i at føre tilsyn med overholdelsen af den nationale ramme, udvides til at omfatte Unionens ramme for økonomisk styring.
- (20) Der bør fastlægges klare betingelser for ophævelse af en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud. Det bør være en forudsætning for ophævelse, at underskuddet på troværdig vis forbliver under den referenceværdi på 3 % af BNP, der er omhandlet i artikel 126, stk. 2, i TEUF og i protokol 12, og, for så vidt angår en gældsaseret EDP, at medlemsstaten påviser overholdelsen af nettoudgiftskursen inden for rammerne af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud.
- (21) Der bør ikke fastsættes et minimumsbeløb for den bod, der er omhandlet i artikel 126, stk. 11, i TEUF, men i stedet bør bodsbeløbet blive akkumuleret, indtil der er truffet virkningsfulde foranstaltninger, således at boden udgør et reelt incitament til at efterkomme de pålæg, der rettes til en medlemsstat inden for rammerne af en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud i henhold til artikel 126, stk. 9, i TEUF.
- (22) Bestemmelserne vedrørende Det Forenede Kongerige bør slettes.
- (23) Denne forordning indgår i en pakke sammen med forordning (EU) [om den forebyggende del] og direktiv (EU) [...] om ændring af direktiv 2011/85/EU om krav til medlemsstaternes budgetmæssige rammer. De danner tilsammen en reformeret ramme for økonomisk styring i Unionen, som indarbejder indholdet af afsnit III om finanspagten i traktaten om stabilitet, samordning og styring i Den Økonomiske og Monetære Union (TSSS)⁸ i EU-retten, i overensstemmelse med artikel 16 i TSSS. Pakken bygger på erfaringerne med medlemsstaternes gennemførelse af TSSS, og den bevarer således finanspagtens mellemfristede sigte som et middel til at opnå budgetdisciplin og fremme vækst. Pakken omfatter en styrket landespecifik dimension for at øget det nationale ejerskab, bl.a. ved at give de uafhængige finanspolitiske institutioner en stærkere rolle i overensstemmelse med de fælles principper for finanspagten som foreslået af Kommissionen⁹ i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, i TSSS. Metoden til analyse af udgifter eksklusive diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden i forbindelse med evalueringen af overholdelsen, jf. finanspagten, er nærmere fastsat i forordning (EU) [om den forebyggende del]. Ligesom i finanspagten kan der i henhold til forordning (EU) [om den forebyggende del] kun i ekstraordinære omstændigheder tillades afvigelser fra den mellemfristede plan. Ved væsentlige afvigelser fra den mellemfristede plan bør der ligeledes træffes foranstaltninger til at korrigere disse afvigelser over en nærmere fastsat periode. Pakken styrker den finanspolitiske overvågning og håndhævelsesprocedurerne og opfylder således tilsagnet om at fremme sunde og holdbare offentlige finanser og bæredygtig vækst.

⁸ Traktat om stabilitet, samordning og styring i Den Økonomiske og Monetære Union af 2. marts 2012.

⁹ Meddelelse fra Kommissionen – Fælles principper for nationale finanspolitiske korrektionsmekanismer (COM(2012) 342 final af 20.6.2012).

Reformen af rammen for økonomisk styring bibeholder således finanspagtens grundlæggende målsætninger om budgetmæssig disciplin og gældsholdbarhed.

- (24) Der bør gælde overgangsbestemmelser for de medlemsstater, der er omfattet af en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud på det tidspunkt, hvor den reformerede ramme træder i kraft. Henstillinger efter artikel 126, stk. 7, i TEUF, og pålæg efter artikel 126, stk. 9, i TEUF, der er blevet vedtaget før ikrafttrædelsen af denne ændringsforordning, bør revideres for at tilpasse dem til bestemmelserne i den ændrede artikel 3, stk. 4, og artikel 5, stk. 1. Det vil sætte Rådet i stand til at fastlægge en korigerende nettoudgiftskurs, der stemmer overens med de nye bestemmelser, der gælder for de medlemsstater, der har truffet foranstaltninger, uden at optrappe proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud.
- (25) Forordning (EF) nr. 1467/97 bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1467/97 foretages følgende ændringer:

- (1) Artikel 1 og 2 affattes således:

"Artikel 1

1. I denne forordning fastsættes bestemmelser med henblik på at fremskynde og afklare gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud. Formålet med proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud er at forhindre forekomsten af uforholdsmæssigt store offentlige underskud og, hvis de alligevel opstår, sikre, at de korrigeres hurtigt, idet overholdelsen af budgetdisciplinen undersøges på basis af kriterierne om offentligt underskud og offentlig gæld.

2. I denne forordning forstås ved:

- (a) "deltagende medlemsstater": de medlemsstater, der har euroen som valuta
- (b) "nettoudgifter": offentlige udgifter eksklusive renteudgifter, diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden og andre budgetvariable, der ligger uden for regeringens kontrol, som defineret i bilag II, punkt a), til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [om den forebyggende del]*
- (c) "teknisk kurs": den udvikling i nettoudgifterne, som Kommissionen foreslår i overensstemmelse med forordning (EU) [om den forebyggende del]
- (d) "nettoudgiftskurs": den flerårige udvikling i en medlemsstats nettoudgifter som fastsat af Rådet i overensstemmelse med forordning (EU) [om den forebyggende del]
- (e) "kontrolkonto": en optegnelse af akkumulerede afvigelser i en medlemsstats faktiske nettoudgifter fra nettoudgiftskursen.

Artikel 2

1. Et offentligt underskud, der overskrider referenceværdien, anses for at være exceptionelt i henhold til artikel 126, stk. 2, litra a), andet led, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), når Rådet har fastslået, at der er tale om et alvorligt økonomisk tilbageslag i euroområdet eller i Unionen som helhed, jf. artikel 24 i forordning (EU) [om den forebyggende del], eller om ekstraordinære omstændigheder, der ligger uden for regeringens kontrol, og som har stor indvirkning på den pågældende medlemsstats offentlige finanser, jf. artikel 25 i forordning (EU) [om den forebyggende del].

Endvidere anses en overskridelse af referenceværdien for at være midlertidig, hvis Kommissionens budgetprognoser viser, at underskuddet vil falde under referenceværdien, når det alvorlige økonomiske tilbageslag eller de ekstraordinære omstændigheder, jf. første afsnit, er ophørt.

1a. Når den procentdel, som den offentlige gæld udgør af bruttonationalproduktet (BNP), overskrider referenceværdien, anses den for at mindskes tilstrækkeligt og nærme sig referenceværdien med en tilfredsstillende hastighed i henhold til artikel 126, stk. 2, litra b), i TEUF, hvis den pågældende medlemsstat overholder sin nettoudgiftskurs.

2. Når Kommissionen og Rådet efter artikel 126, stk. 3-6, i TEUF vurderer og træffer afgørelse om, hvorvidt der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, kan de anse en overskridelse af referenceværdien, der skyldes et alvorligt økonomisk tilbageslag, for at være exceptionel i betydningen i artikel 126, stk. 2, litra a), andet led, i TEUF, hvis Rådet fastslår, at der er tale om ekstraordinære omstændigheder i overensstemmelse med artikel 25 i forordning (EU) [om den forebyggende del].

3. Ved udarbejdelsen af en rapport i medfør af artikel 126, stk. 3, i TEUF lægger Kommissionen graden af den pågældende medlemsstats gældsrelaterede udfordringer til grund som et centralt relevant forhold. Hvis en medlemsstat ifølge den seneste Debt Sustainability Monitor-undersøgelse står over for væsentlige udfordringer relateret til offentlig gæld, anses dette som et centralt forhold, der som hovedregel vil medføre indledning af en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud.

Kommissionen tager desuden hensyn til alle andre relevante forhold som angivet i artikel 126, stk. 3, i TEUF, i den udstrækning disse forhold har væsentlig indflydelse på vurderingen af, om den berørte medlemsstat har overholdt underskudskriteriet og gældskriteriet.

Rapporten skal alt efter omstændighederne beskrive:

- (a) udviklingen i den økonomiske situation på mellemlang sigt, især udviklingen i inflationen og konjunkturudviklingen i forhold til de antagelser, der ligger til grund for nettoudgiftskursen
- (b) udviklingen i budgetstillingen på mellemlang sigt, herunder især omfanget af den faktiske afvigelse fra nettoudgiftskursen, både på årsbasis og akkumuleret som målt ved kontrolkontoen, samt hvorvidt afvigelsen skyldes et alvorligt økonomisk tilbageslag i euroområdet eller i Unionen som helhed eller ekstraordinære omstændigheder, der ligger uden for regeringens kontrol, og som har stor indvirkning på den pågældende medlemsstats offentlige finanser i overensstemmelse med artikel 24 og 25 i forordning (EU) [om den

forebyggende del]. Hvor det er relevant tages der ved vurderingen af afvigelsens omfang også hensyn til afvigelsen i forhold til den tekniske kurs

- (c) udviklingen i den offentlige gæld og finansieringen heraf samt de tilknyttede risikofaktorer, især gældens løbetidsprofil og denomineringsvaluta samt alle eventualforpligtelser
- (d) gennemførelsen af reformer og investeringer, herunder især politiske tiltag til at forebygge og korrigere uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer og tiltag til at gennemføre Unionens fælles vækst- og beskæftigelsesstrategi, herunder politiske tiltag, der understøttes af NextGenerationEU, såvel som de offentlige finansers overordnede kvalitet, navnlig de nationale budgettrammers effektivitet.

Kommissionen tager behørigt og udtrykkeligt hensyn til alle andre forhold, som efter den pågældende medlemsstats opfattelse er relevante for at kunne foretage en samlet kvalitativ vurdering af overholdelsen af underskudskriteriet og gældskriteriet, og som medlemsstaten har forelagt Rådet og Kommissionen. I den forbindelse tages der særligt hensyn til finansielle bidrag til fremme af international solidaritet og til opfyldelse af Unionens politiske målsætninger. Den udtalelse, som den pågældende medlemsstat forelægger Kommissionen, skal indeholde en udtalelse fra dens nationale uafhængige finanspolitiske institution om de relevante forhold.

4. Rådet og Kommissionen foretager en afbalanceret generel vurdering af alle relevante forhold, herunder især af, om de som skærpende eller formildende omstændigheder har indflydelse på vurderingen af, om underskuds- og/eller gældskriteriet er overholdt.

Hvis den procentdel, som den offentlige gæld udgør af BNP, overskrider referenceværdien, tages der ved vurderingen af, om underskudskriteriet er overholdt, kun hensyn til disse forhold i faserne forud for, at det fastslås, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, jf. artikel 126, stk. 4, 5 og 6, i TEUF, hvis den dobbelte betingelse om det overordnede princip er fuldstændigt opfyldt, dvs. at der kun tages hensyn til disse relevante forhold, hvis det offentlige underskud ligger tæt på referenceværdien og kun midlertidigt overskrider referenceværdien.

Der skal dog ved vurderingen af, om gældskriteriet er overholdt, tages hensyn til disse forhold i faserne forud for, at det fastslås, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud.

5. Hvis medlemsstaterne i tilfælde af et alvorligt økonomisk tilbageslag i euroområdet eller Unionen som helhed, jf. artikel 24 i forordning (EU) [om den forebyggende del], får tilladelse til at afvige fra deres nettoudgiftskurs, kan Kommissionen og Rådet i forbindelse med vurderingen beslutte at undlade at fastslå, hvorvidt der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud.

6. Hvis Rådet i medfør af artikel 126, stk. 6, i TEUF har fastslået, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud i en medlemsstat, tager Rådet og Kommissionen i forbindelse med de efterfølgende skridt i proceduren i nævnte artikel i TEUF hensyn til de relevante forhold, der er henvist til i nærværende artikels stk. 3, da disse påvirker situationen i den berørte medlemsstat, bl.a. som beskrevet i denne forordnings artikel 5, stk. 2, navnlig ved fastsættelsen af en frist for korrektionen af det uforholdsmæssigt store underskud og en eventuel forlængelse heraf. Der tages imidlertid ikke hensyn til sådanne relevante forhold ved Rådets afgørelse efter artikel

126, stk. 12, i TEUF om ophævelse af nogle af eller alle dets afgørelser efter artikel 126, stk. 6-9 og 11, i TEUF."

*Forordning (EU) [...] af [indsæt dato] [indsæt den fulde titel] (EUT L ...).

(2) Artikel 3 affattes således:

"Artikel 3

1. Inden for to uger efter, at Kommissionen har vedtaget en rapport i medfør af artikel 126, stk. 3, i TEUF, afgiver Det Økonomiske og Finansielle Udvalg en udtalelse i overensstemmelse med artikel 126, stk. 4, i TEUF. Det Økonomiske og Finansielle Udvalgs udtalelse offentliggøres.

2. Kommissionen tager fuldt ud hensyn til den i stk. 1 nævnte udtalelse, og hvis den finder, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, forelægger den Rådet en udtalelse og et forslag i overensstemmelse med artikel 126, stk. 5 og 6, i TEUF, og orienterer Europa-Parlamentet herom.

3. Som hovedregel fastslår Rådet inden for fire måneder efter de indberetningstidspunkter, der er fastsat i artikel 3, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 479/2009, om der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, jf. artikel 126, stk. 6, i TEUF. Hvis Rådet fastslår, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, retter det samtidig henstillinger til den pågældende medlemsstat, jf. artikel 126, stk. 7 i TEUF. Rådets afgørelser og henstillinger offentliggøres.

4. I Rådets henstilling efter artikel 126, stk. 7, i TEUF fastsættes en frist på højst seks måneder for den pågældende medlemsstats iværksættelse af virkningsfulde foranstaltninger. Hvis situationens alvor kræver det, kan fristen for virkningsfulde foranstaltninger fastsættes til tre måneder. I Rådets henstilling fastlægges ligeledes en frist for korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud. I sin henstilling opfordrer Rådet også medlemsstaten til at gennemføre en korrigerende nettoudgiftskurs, som sikrer, at det offentlige underskud forbliver eller nedbringes og derefter fastholdes under referenceværdien inden for den frist, der er fastsat i henstillingen. For de år, hvor det offentlige underskud forventes at overskride referenceværdien, skal den korrigerende nettoudgiftskurs svare til en årlig minimumstilpasning på mindst 0,5 % af BNP som benchmark.

Den korrigerende nettoudgiftskurs skal også bringe gældskvoten på en troværdigt nedadgående kurs eller fastholde den på et forsvarligt niveau under hensyn til de kriterier, der er fastlagt i bilag I til forordning (EU) [om den forebyggende del]. Den korrigerende nettoudgiftskurs skal sikre, at den gennemsnitlige årlige finanspolitiske tilpasning i de første tre år er mindst lige så høj som den gennemsnitlige årlige finanspolitiske tilpasning i hele tilpasningsperioden.

5. Inden for den i stk. 4 fastsatte frist aflægger den pågældende medlemsstat rapport til Rådet og Kommissionen om de foranstaltninger, den har truffet som opfølgning på Rådets henstilling efter artikel 126, stk. 7, i TEUF. Rapporten skal indeholde oplysninger om målene for henholdsvis offentlige udgifter og indtægter og for de diskretionære foranstaltninger på henholdsvis udgifts- og indtægtssiden, der fastsættes i overensstemmelse med Rådets henstilling, samt oplysninger om de foranstaltninger, der allerede er vedtaget eller påtænkes vedtaget for at nå de fastsatte mål. Den skal desuden indeholde udtalelsen fra den pågældende medlemsstats

uafhængige finanspolitiske institution om tilstrækkeligheden af de foranstaltninger, der er truffet og planlagt i forhold til disse mål. Medlemsstaten skal offentliggøre rapporten.

6. Hvis der er blevet truffet virkningsfulde foranstaltninger i overensstemmelse med en henstilling efter artikel 126, stk. 7, i TEUF, eller hvis der efter vedtagelsen af denne henstilling indtræffer ekstraordinære omstændigheder, der ligger uden for regeringens kontrol, og som har stor indvirkning på den pågældende medlemsstats offentlige finanser, herunder på overholdelsen af den korrigerende nettoudgiftskurs som fastsat i en henstilling fra Rådet i henhold til stk. 4, kan Rådet på grundlag af en henstilling fra Kommissionen beslutte at vedtage en revideret henstilling efter artikel 126, stk. 7, i TEUF. Den reviderede henstilling kan navnlig forlænge fristen for korrektionen af det uforholdsmæssigt store underskud med som hovedregel et år under hensyntagen til de relevante forhold, der omtales i artikel 2, stk. 3, i denne forordning. Såfremt Rådet har fastslået, at der er tale om et alvorligt økonomisk tilbageslag i euroområdet eller i Unionen som helhed, jf. artikel 24 i forordning (EU) [om den forebyggende del], kan Rådet også på grundlag af en henstilling fra Kommissionen vedtage en revideret henstilling efter artikel 126, stk. 7, i TEUF, forudsat at dette ikke er til fare for den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt. Den reviderede henstilling kan navnlig forlænge fristen for korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud med som hovedregel et år."

- (3) Artikel 4 affattes således:

"Artikel 4

Når Rådet vurderer, om dets henstillinger efter artikel 126, stk. 7, i TEUF er blevet fulgt op af virkningsfulde foranstaltninger, baserer det sin afgørelse på den rapport, som den pågældende medlemsstat har forelagt i henhold til artikel 3, stk. 5, i denne forordning, på oplysningerne om rapportens gennemførelse og på andre tilstrækkeligt detaljerede beslutninger, som regeringen i den pågældende medlemsstat har offentliggjort.

Konstaterer Rådet, jf. artikel 126, stk. 8, i TEUF, at medlemsstaten har undladt at træffe virkningsfulde foranstaltninger, forelægger det en rapport herom for Det Europæiske Råd."

- (4) I artikel 5 foretages følgende ændringer:

- (a) stk. 1 affattes således:

"1. En rådsafgørelse om at pålægge den pågældende deltagende medlemsstat at træffe foranstaltninger til nedbringelse af underskuddet, jf. artikel 126, stk. 9, i TEUF, træffes inden for to måneder efter, at Rådet i overensstemmelse med artikel 126, stk. 8, i TEUF har konstateret, at der ikke er truffet virkningsfulde foranstaltninger. I sin afgørelse om pålæg opfordrer Rådet medlemsstaten til at gennemføre en korrigerende nettoudgiftskurs, som sikrer, at det offentlige underskud forbliver eller nedbringes og derefter fastholdes under referenceværdien inden for den frist, der er fastsat i afgørelsen om pålæg. For de år, hvor det offentlige underskud forventes at overskride referenceværdien,

skal den korrigerende nettoudgiftskurs svare til en årlig minimumstilpasning på mindst 0,5 % af BNP som benchmark.

Den korrigerende nettoudgiftskurs skal også bringe gældskvoten på en troværdigt nedadgående kurs eller fastholde den på et forsvarligt niveau under hensyn til de kriterier, der er fastlagt i bilag I til forordning (EU) [om den forebyggende del]. Den korrigerende nettoudgiftskurs skal sikre, at den gennemsnitlige årlige finanspolitiske tilpasning i de første tre år er mindst lige så høj som den gennemsnitlige årlige finanspolitiske tilpasning i hele tilpasningsperioden. Rådet angiver også, hvilke foranstaltninger der kan bidrage til at opfylde den korrigerende nettoudgiftskurs."

(b) stk. 2 affattes således:

"2. Hvis der er blevet truffet virkningsfulde foranstaltninger i overensstemmelse med en afgørelse om pålæg efter artikel 126, stk. 9, i TEUF, eller hvis der efter vedtagelsen af denne afgørelse om pålæg indtræffer ekstraordinære omstændigheder, der ligger uden for regeringens kontrol, og som har stor indvirkning på den pågældende medlemsstats offentlige finanser, herunder på overholdelsen af den korrigerende nettoudgiftskurs, der er omhandlet i stk. 1, kan Rådet på grundlag af en henstilling fra Kommissionen vedtage en revideret afgørelse om pålæg efter artikel 126, stk. 9, i TEUF. Den reviderede afgørelse om pålæg kan navnlig forlænge fristen for korrektionen af det uforholdsmæssigt store underskud med som hovedregel et år under hensyntagen til de relevante forhold, der er omtalt i artikel 2, stk. 3, i denne forordning. Såfremt Rådet har fastslået, at der er tale om et alvorligt økonomisk tilbageslag i euroområdet eller i Unionen som helhed, jf. artikel 24 i forordning (EU) [om den forebyggende del], kan Rådet også på grundlag af en henstilling fra Kommissionen vedtage en revideret afgørelse om pålæg efter artikel 126, stk. 9, i TEUF, forudsat at dette ikke er til fare for den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt. Den reviderede afgørelse om pålæg kan navnlig forlænge fristen for korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud med som hovedregel et år."

(5) Artikel 6, stk. 1, affattes således:

"1. Når Rådet vurderer, om dets afgørelse om pålæg efter artikel 126, stk. 9, i TEUF er blevet fulgt op af virkningsfulde foranstaltninger, baserer det sin afgørelse på den rapport, som den pågældende medlemsstat har forelagt i henhold til artikel 5, stk. 1a, i denne forordning, på oplysningerne om rapportens gennemførelse og på andre tilstrækkeligt detaljerede beslutninger, som regeringen i den pågældende medlemsstat har offentliggjort. Der skal tages hensyn til resultatet af Kommissionens overvågningsmission, jf. artikel 10a i denne forordning.

(6) Artikel 8 affattes således:

"Artikel 8

1. Enhver rådsafgørelse efter artikel 126, stk. 11, i TEUF om at intensivere sanktionerne træffes senest to måneder efter indberetningstidspunkterne i henhold til forordning (EF) nr. 479/2009.

2. Enhver afgørelse truffet af Rådet efter artikel 126, stk. 12, i TEUF om at ophæve nogle af eller alle sine afgørelser træffes hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest to måneder efter indberetningstidspunkterne i henhold til forordning (EF) nr. 479/2009.

3. En rådsafgørelse efter artikel 126, stk. 12, i TEUF træffes kun, hvis det af Kommissionens budgetprognoser fremgår, at underskuddet er blevet bragt varigt ned under referenceværdien og, hvis der er blevet indledt en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud på grundlag af gældskriteriet, den pågældende medlemsstat i de foregående to år har overholdt den korrigerende nettoudgiftskurs, som Rådet har fastsat i henhold til artikel 3, stk. 4, eller artikel 5, stk. 1, i denne forordning, og forventes at vedblive hermed i de kommende år på grundlag af Kommissionens prognose."

(7) Artikel 9, stk. 1, affattes således:

"1. Proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud suspenderes:

- (a) hvis den pågældende medlemsstat efterkommer henstillinger efter artikel 126, stk. 7, i TEUF
- (b) hvis den pågældende deltagende medlemsstat efterkommer pålæg efter artikel 126, stk. 9, i TEUF."

(8) Artikel 10 affattes således:

"Artikel 10

1. Rådet og Kommissionen overvåger regelmæssigt gennemførelsen af de foranstaltninger:

– som den pågældende medlemsstat træffer som opfølgning på henstillinger efter artikel 126, stk. 7, i TEUF

– som den pågældende deltagende medlemsstat træffer som opfølgning på pålæg efter artikel 126, stk. 9, i TEUF.

2. Hvis en deltagende medlemsstat ikke træffer foranstaltninger, eller hvis foranstaltningerne efter Rådets opfattelse viser sig at være utilstrækkelige, træffer Rådet straks en afgørelse efter henholdsvis artikel 126, stk. 9, eller artikel 126, stk. 11, i TEUF.

3. Hvis de faktiske data i henhold til forordning (EF) nr. 479/2009 viser, at en deltagende medlemsstat ikke har korigeret et uforholdsmæssigt stort underskud inden for de frister, der er fastsat enten i henstillingerne efter artikel 126, stk. 7, i TEUF eller i pålæggene efter artikel 126, stk. 9, i TEUF, træffer Rådet straks en afgørelse i henhold til henholdsvis artikel 126, stk. 9 eller artikel 126, stk. 11, i TEUF.

(9) I artikel 10a foretages følgende ændringer:

(a) stk. 1 affattes således:

"1. Kommissionen sikrer en løbende dialog med medlemsstaternes myndigheder i overensstemmelse med denne forordnings målsætninger. I den forbindelse gennemfører Kommissionen navnlig missioner med det formål at evaluere den aktuelle økonomiske situation i den pågældende medlemsstat og identificere eventuelle risici eller vanskeligheder i forbindelse med opfyldelsen af denne forordnings målsætninger og give mulighed for at afholde drøftelser med andre relevante interessenter, herunder de nationale uafhængige finanspolitiske institutioner."

(b) stk. 2 affattes således:

"2. Når Rådet har vedtaget en afgørelse om pålæg, jf. artikel 126, stk. 9, i TEUF, gennemfører Kommissionen en særlig overvågningsmission i den pågældende medlemsstat med henblik på at drøfte de foranstaltninger, som medlemsstaten har til hensigt at træffe som opfølgning på de foranstaltninger, der vurderes nødvendige i henhold til pålægget efter artikel 126, stk. 9, i TEUF. På anmodning fra den pågældende medlemsstats parlament kan Kommissionen forelægge sin vurdering af den økonomiske og finanspolitiske situation i medlemsstaten. Der kan indføres skærpet overvågning for medlemsstater, der har modtaget henstillinger og pålæg i henhold til artikel 126, stk. 8, i TEUF, og afgørelser i henhold til artikel 126, stk. 11, i TEUF med henblik på at foretage overvågning på stedet. De pågældende medlemsstater skal tilvejebringe alle de oplysninger, der er nødvendige for forberedelse og gennemførelse af overvågningsmissionen.

(10) Artikel 12 affattes således:

"Artikel 12

1. Boden udgør op til 0,05 % af BNP i en periode på seks måneder og betales hver sjette måned, indtil Rådet vurderer, at den pågældende medlemsstat har truffet virkningsfulde foranstaltninger som opfølgning på pålægget efter artikel 126, stk. 9, i TEUF.

2. Rådet vurderer derefter i hver seks måneders periode efter den første bodsperiode og indtil afgørelsen om, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, ophæves, om den pågældende deltagende medlemsstat har truffet virkningsfulde foranstaltninger som opfølgning på Rådets pålæg efter artikel 126, stk. 9, i TEUF. I forbindelse med denne halvårige vurdering træffer Rådet i overensstemmelse med artikel 126, stk. 11, i TEUF afgørelse om at skærpe sanktionerne, medmindre den pågældende deltagende medlemsstat har efterkommet Rådets pålæg.

3. Det kumulerede bodsbeløb som omhandlet i stk. 1 og 2 må ikke overstige 0,5 % af BNP."

(11) Artikel 14 og 15 affattes således:

"Artikel 14

1. I overensstemmelse med artikel 126, stk. 12, i TEUF ophæver Rådet de i artikel 126, stk. 11, første og andet led, i TEUF omhandlede sanktioner i forhold til omfanget af den pågældende deltagende medlemsstats fremskridt med at korrigere det uforholdsmæssigt store underskud.

Artikel 15

I overensstemmelse med artikel 126, stk. 12, i TEUF ophæver Rådet alle udestående sanktioner, hvis afgørelsen om, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, ophæves. Bod, der er pålagt i overensstemmelse med artikel 12 i denne forordning, tilbagebetales ikke til den pågældende deltagende medlemsstat."

(12) Artikel 16 og 17 udgår.

(13) Artikel 17a, stk. 1, affattes således:

"1. Senest den 31. december 2030 og derefter hvert femte år offentliggør Kommissionen en rapport om anvendelsen af denne forordning.

I rapporten foretages som minimum en evaluering af:

a) forordningens effektivitet

b) fremskridtene med at sikre en tættere samordning af de økonomiske politikker og varig konvergens mellem medlemsstaternes økonomiske resultater i overensstemmelse med TEUF.

2. Hvis det er relevant ledsages den i stk. 1 omhandlede rapport af et forslag til ændring af forordningen.

3. Rapporten sendes til Europa-Parlamentet og Rådet."

(14) Følgende indsættes som artikel 17b:

"Artikel 17b

Rådet vedtager på grundlag af en henstilling fra Kommissionen en revideret henstilling efter artikel 126, stk. 7, i TEUF eller en revideret afgørelse om pålæg efter artikel 126, stk. 9, i TEUF for de medlemsstater, der den [dato for ikrafttrædelsen af ændringsforordningen] er omfattet af en henstilling efter artikel 126, stk. 7, i TEUF eller pålæg efter artikel 126, stk. 9, i TEUF, og som har truffet virkningsfulde foranstaltninger.

Det vedtager den reviderede henstilling eller afgørelse om pålæg samtidig med vedtagelsen af den henstilling efter artikel 16 i forordning (EU) [om den forebyggende del], som fastsætter nettoudgiftskursen."

(15) Bilaget udgår.

Artikel 2

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på [...]dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*